

РЕШЕНИЕ

№ 71

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
П. Гунчев

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
в присъствието на прокурора Б. Ем. Д.
като разглежда докладваното от П. Гунчев Наказателно дело за възобновяване
№ 20241000600082 по описа за 2024 година

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК.

Постъпила е молба от А. Д. М., в която се излагат твърдения, че при осъждането му по НОХД № 115/22г. на Районен съд – гр. Оряхово, респективно ВНОХД № 424/23г. на Окръжен съд – гр. Враца, са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно е приложен материалният закон. Излагат се доводи, че първоинстанционният съд не е анализирал в цялост доказателствата по делото и е игнорирал данните, че заплахите са отправени от свидетеля Н. И., а не от подсъдимия М., който е осъден за деянието, без да има участие в извършването му. Твърди се също така, че присъдата е явно несправедлива, като незаконосъобразно въззивният съд е увеличил наказанието от ЕДНА ГОДИНА на ТРИ ГОДИНИ И ПЕТ МЕСЕЦА ЛИШАВНАЕ ОТ СВОБОДА. Поради това се твърди, че са налице основанията за възобновяване на наказателното производство и моли за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В съдебно заседание служебният защитник на осъдения М., адв. Н., поддържа искането на всички релевирани основания. Излага съображения, че по делото са налице всички основания за възобновяване на производството, описани в искането, поради което моли съда да се произнесе със съдебен акт, с който да възобнови воденото срещу осъдения А. М. наказателно производство.

Осъденият А. Д. М., редовно призован, се явява лично в съдебно заседание и поддържа изложеното от своя защитник. В дадената последна дума, осъденият моли за възобновяване на наказателното производство, водено срещу него.

Представителят на прокуратурата счита, че искането за възобновяване на производството по делото е неоснователно, тъй като не е налице нито едно от релевираните основания. Твърди, че изводите, изложени в актовете на двете редовни съдебни инстанции са правилни и законосъобразни. Сочи се, че правните изводи за авторството и вината на подсъдимия следва да бъдат споделени изцяло, като добре мотивирани и отразяващи наличната доказателствена съвкупност. Излага доводи също така, че при индивидуализиране на наказанието, въззивният съд е отчел всички релевантни обстоятелства в тази насока и е преценил наличните отегчаващи отговорността обстоятелства, които са били убягнали на първоинстанционния съд. Моли за оставяне на искането без уважение.

Софийски апелативен съд, след като обсъди направеното искане и съображенията, развити устно в открито съдебно заседание и след като извърши проверка в рамките на изтъкнатото основание за възобновяване, намира следното:

Искането за възобновяване е допустимо, тъй като е направено от процесуално легитимирана страна, в установения от закона срок и има за предмет акт по чл. 419, ал. 1, изр. 1 от НПК.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

С присъда от 01. 03. 2023 год. по н. о. х. д. № 115/22г. на Районен съд - Оряхово, А. Д. М. е бил признат за виновен в това, че в периода

20.11.2021г. – 21.11.2021г. е извършил престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. Ал. 1, вр. Чл. 26, ал. 1 от НК. Поради това и при условията на чл. 54 от НК, на М. е наложено наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА, при първоначален СТРОГ режим на изтърпяване.

С решение от 28.11.2023г. по ВНОХД № 424/23г. на ОС - Враца, така постановената присъда е изменена, като е увеличено наказанието ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което следва да бъде наложено на подсъдимия М. от ЕДНА ГОДИНА на ТРИ ГОДИНИ и ПЕТ МЕСЕЦА. В останалата си част присъдата е потвърдена.

Съдът намира, че не са налице предпоставките на чл. 423, ал. 1 от НПК за възобновяване на наказателното производство. Релевираните доводи, с които съдът е обвързан в рамките на това производство, не намират опора в събрания доказателствен материал.

На първо място, съдът не споделя твърденията в молбата, че не са доказани по безспорен начин авторството и вината на подсъдимия /към онзи момент/ М.. Първоинстанционният съд правилно е кредитирал и е поставил в основата на изводите си за осъществилата се фактическа обстановка показанията на разпитаните свидетели К., А. и Н.. Следва да се посочи също така, че разпитите на тези свидетели са изключително подробни, същите познават добре подсъдимия и изразили са ясен спомен за случилото се и на практика не са налице съществени противоречия между излаганата от тях фактическа обстановка на различните процесуални етапи на делото. Изложеното от тях намира опора и в писмените доказателства по делото. Твърденията на осъдения М., че деянието е извършено от друго лице, именно, от св. Н. И., не са убягнали от вниманието на инстанцииите по същество, като отговор на тези твърдения е даден в мотивите към постановените съдебни актове. За установяването на тези обстоятелства е допуснат и допълнителен разпит на св. К., която изрично сочи в показанията си, че познава гласа на св. И. и не той е лицето, което е отправило заплахите и описва начина, по който протичат разговорите с него. В тази насока, независимо от това, че и св. И. е посочил, че е използвал телефона на М., както и че е звънял на свидетелката, св. К. е изрична в показанията си, че е разпознала гласа на подсъдимия в обажданията, при които спрямо нея са отправени заплахите, като следва да се

отбележи, че същата познава добре подсъдимия както като кмет на селото, така и имайки предвид предходните действия на М. спрямо нея, за които е постановена присъдата по НОХД № 107/19г. на РС – Оряхово. Ето защо този съд приема, че в процедурата по оценка събраните по делото доказателства инстанциите по същество са действали коректно и повдигнатото обвинение се явява доказано по безспорен и категоричен начин, поради което постановената осъдителна присъда е правилна и законосъобразна. Следователно, твърденията и доводите за наличието на основанието по чл. 422, ал. 1, т. 5, вр. Чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК не могат да бъдат споделени. Материалният закон е приложен правилно от страна на двете редовни съдебни инстанции и постановената присъда отразява коректно събраната доказателствена съвкупност.

В същото време, настоящият съдебен състав не приема доводите, че в рамките на воденото наказателно производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Първоинстанционният съд е извършил обстоен доказателствен анализ, като подробно е описал кои възприети факти от кои доказателствени източници се извеждат и е посочил кои доказателства са кредитирани и кои не, както и на какво основание. Доказателствата по делото са обсъдени подробно както поотделно, така и в тяхната взаимовръзка. Отчетени са противоречията в доказателствения материал, като изрично е посочено защо и на какви основания, при констатираните противоречия, част от доказателствените източници са възприети, а друга - не. В доказателствената дейност на първоинстанционния съд не се констатира пороци, както що се отнася до правилната им оценка, така и касателно изготвените мотиви и съдържащия се там доказателствен анализ. Постановеното въззивно решение също не страда от пороци. В същото е налице както и самостоятелно изложение на възприетата фактическа обстановка, така и анализ на доказателствения материал, независимо от констатацията, че извършеният такъв от страна на първата инстанция се възприема като обективен. В атакуваното решение се съдържат обстойни отговори на наведените с жалбата доводи. От текста на решението може да бъде направен извод за волята на съда както що се касае до крайния резултат от делото, така и до оценката на събраните доказателства като цяло и поотделно. Поради изложеното дотук настоящият съдебен състав намира, че в рамките на проведеното съдебно производство не са допуснати сочените от

защитата нарушения на процесуалните правила.

Що се отнася до въведеното основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК и твърдението в молбата, че наказанието, определено от въззивния съд е явно несправедливо, този съдебен състав също намира, че не са налице основания за възобновяване на наказателното производство и упражняване на правомощията по чл. 425, ал. 1, т. 4 от НПК като намали наложеното на осъдения М. наказание. В тази насока въззивният съд правилно е отчел наличните по делото отегчаващи отговорността обстоятелства, свързани с предходните осъждания на М., сред които има и такова за престъпление по чл. 115 от НК. Отчел е също така, че М. в предходен момент е осъществил състава на престъплението по чл. 144, ал. 3 от НК по отношение на същата пострадала свидетелка, както и в настоящото производство, като му е било наложено наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ТРИ ГОДИНИ, също изтърпяно ефективно, което наказание очевидно не е изпълнило целите по чл. 36 от НК. Ето защо няма как да се приеме, че са налице основанията за намаляване на наказанието, определено от инстанциите по същество спрямо “А. М. за извършеното от него престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. Ал. 1, вр. Чл. 26, ал. 1 от НК.

Предвид изложеното искането за възобновяване на наказателното производство се явява неоснователно на всички посочени основания, с оглед на което то следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран Софийски Апелативен Съд, НО, IV състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. Д. М. за възобновяване на производството по НОХД № 115/22г. на Районен съд – гр. Оряхово, респективно ВНОХД № 424/23г. на Окръжен съд – гр. Враца и за отмяна на постановената спрямо него осъдителна присъда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____